

[K. Hølvæg Petersen.]

som statsministeren var inde på, at få kampene bragt til ophør, så frie valg kan finde sted og befolkningen i de to zoner kan få lejlighed til at tage stilling til genforeningsspørgsmålet. Den bedste hjælp, vi da kan yde — det er måske kun lidt, vi kan hjælpe til ved en løsning af Vietnamproblemet — ligger i, at vi medvirker til, at forhandlinger kan komme i stand, og det er et ønske, som statsministeren gang på gang har understreget og også gjort her. Intet tyder på, at forhandlinger er mulige, før bombningen af Nordvietnam ophører, og derfor bør regeringen stærkt opfordre USA til at standse bombningerne. De oplysninger, New York Times' korrespondent er fremkommet med fra sit besøg i Nordvietnam, er et særdeles godt grundlag at støtte sig på.

Et par ord om Østtyskland. Den opdeling, som sejrherrene foretog, blev jo ikke fulgt af nogen traktat. De forsøg, der ved forskellige lejligheder er gjort for at ordne Tysklandsproblemet, er strandet, og man kan vel stort set sige, at siden Vesttyskland indtrådte i NATO, er problemet frosset fast. I mellemtiden er Østtyskland blevet en statsdannelse med et styre, der har autoritet og udøver den faktiske magt i området. Der er ikke mange her — om overhovedet nogen — der har noget tilovers for Ulbrichtstyret, men det ændrer altså ikke ved den kendsgerning, at det har den faktiske magt i området.

Danmark har jo, samtidig med at vi anerkendte den vesttyske regering som den eneste tyske regering, forpligtet sig til ikke at anerkende en østtysk regering. Men der er jo grænser for, hvor længe vi kan betragte Østtyskland som ikke-eksisterende. Jeg mener, vi bør tage denne forpligtelse op til en undersøgelse med henblik på, at en anerkendelse af Østtyskland på et eller andet tidspunkt må finde sted under forudsætning af, at der ikke i en overskuelig fremtid kommer en samlet løsning af det tyske spørgsmål.

Der er jo i virkeligheden her et sæt af problemer, der er nøje forbundet: tysk anerkendelse af Oder-Neissegrænsen, nedbringelse af militære styrker på begge sider af demarkationslinjen, forholdet mellem de to pagtsystemer og genforeningskravet. Dette er nogle af de centrale spørgsmål, som må

med i løsningen af det europæiske sikkerhedsproblem, og spørgsmål, der må tages op på en europæisk konference.

Det er rigtigt, som det blev sagt af statsministeren, at der i de sidste måneder er skabt stærke forhåbninger om en ny europæisk udvikling præget af en stærkere tilnærmelse mellem øst og vest end nogen sinde tidligere. Men en udskydelse af en stillingtagen til anerkendelse må ikke hindre os i at skabe mere normale forbindelser med Østtyskland på de flest mulige områder. Der er jo noget fornuftstridigt i, at vi har en ganske betydelig handel med Østtyskland, alt imens vi intet officielt kender til statsdannelsen, og f. eks. ikke ønsker direkte at give visum til borgere derfra. Det er meget vigtigt, om alle de hindringer, der er på dette og beslægtede områder, fjernes. Vi kan på den måde gøre en ganske betydelig indsats for at mildne atmosfæren i de vest-østeuropæiske forbindelser, og vi kan derigennem være med til at bane vejen for en europæisk løsning.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henstille til stats- og udenrigsministeren, at man over for den vesttyske regering stærkt giver udtryk for det vigtige i — jeg har indtryk af, at efterhånden er næsten alle partier enige i den betragtning — at Vesttyskland anerkender Oder-Neissegrænsen. Hvis Vesttyskland klart ville erkende, at denne grænse ligger fast, ville det medføre en væsentlig klimaændring.

Ja, der er en række spørgsmål, som det vil være naturligt at se på i et udvalg. Det drejer sig om udviklede problemer, som det må være i alles interesse at få kastet lys over.

Niels Westerby: Rækkevidden af en eventuel anerkendelse af Nordvietnam og Nordkorea og Østtyskland vil jo være meget lille; vor politiske indflydelse i verden og det eksempel, vi giver, har kun en meget begrænset rækkevidde. Men derfor kan det naturligvis være rigtigt at drøfte dette spørgsmål, for den lille indflydelse, vi har, bør vi selvfølgelig gøre os umage for at forvalte på den bedst mulige måde. Vor spæde røst i den internationale koncert bør høres.

Jeg har hæftet mig ved, at forslagsstillerne fra socialistisk folkeparti har begrænset